



До 80-річчя Василя Євтихійовича Ткача

Визнаному на Прикарпатті та в Україні вченому, педагогові, лікарю-дерматовенерологу, громадському діячеві, заслуженому лікарю-дерматологу, громадському діячеві, заслуженому лікарю України, академікові Нью-Йоркської академії наук, кандидатові медичних наук, доценту Василю Євтихійовичу Ткачу виповнилося 80 років.

Народився В.Є. Ткач 30 вересня 1938 р. на Кіровоградщині в селянській сім'ї. Дитинство і юність минули на багатій козацькими традиціями землі — в селі Цвітній, що біля славних Суботова, Чигирина і Холодного Яру.

Після закінчення середньої школи в 1955 р. навчався у Кіровоградському медичному училищі, завідував фельдшерсько-акушерським пунктом, служив у війську, був комсоргом полку.

У 1960 р. вступив до Івано-Франківського (Станіславського) медичного інституту на лікувальний факультет, який закінчив у 1966-му. Під час навчання в інституті очолював студентський профком. Працював лікарем-урологом, заступником головного лікаря з науково-методичної роботи базового санаторію курорту «Трускавець». Науковою роботою почав займатися ще на студентській лаві. 1968 р. вступив до аспірантури Франківського медичного інституту, яку закінчив у 1972-му. Під керівництвом відомих вчених професорів Георгія Овксентійовича Бабенка та Арона Рафаїловича Шифріна виконав

і захистив у 1972 р. кандидатську дисертацію на тему: «Деякі показники обміну мікроелементів та металоферментів при раку шкіри». Від 1972 р. — асистент, від 1976 р. — доцент, а від 1985 до 2001-го — завідувач кафедри (курсу) дерматології та венерології Івано-Франківської медичної академії (нині Національний університет). Протягом двох років був заступником декана, вісім років працював на посаді декана медичного факультету, а від 1992 до 1997-го — проректором з гуманітарних питань медичного університету.

Наукові дослідження В.Є. Ткача зосереджено на проблемах крайової патології шкіри, професійних хвороб та патогенезу тяжких дерматозів. В.Є. Ткач є автором 6 монографій, 5 методичних посібників, понад 300 наукових праць, 3 винаходів, 14 раціоналізаторських пропозицій. Він брав участь у написанні підручників «Дерматологія. Венерологія» за редакцією професора В.І. Степаненка та «Дерматовенерологія» за редакцією професора В.П. Федотова. Його монографії «Методи і методики обстеження шкірних і венеричних хвороб» (2 видання), «Екзема дітей», «Паразитарні хвороби шкіри», «Нетрадиційне лікування раку», «Озокерит — лікувальний дар природи» й донині є практичними посібниками для студентів та лікарів.

За багаторічну плідну працю нагороджений почесними державними відзнаками «Відмінник

охорони здоров'я» (двічі), медаллю «Ветеран праці», почесними грамотами Міністерства охорони здоров'я, обласної ради, почесною відзнакою УАЛДВК «Честь і пошана».

Під керівництвом В.Є. Ткача захищено дві кандидатські дисертації. Науковим хобі Василя Євтихійовича є описання унікальних випадків рідкісних дерматозів, які становлять великий професійний інтерес для науковців та практичних дерматологів, педіатрів, генетиків. Вони відомі й серед дерматовенерологів зарубіжжя, що дало підстави рекомендувати В.Є. Ткача для обрання членом Нью-Йоркської академії наук.

В.Є. Ткач — активний учасник практично всіх з'їздів, науково-практичних конференцій, зібрань Асоціації дерматологів України, делегат 14 міжнародних з'їздів, фахових симпозіумів і конференцій, член редакційної колегії відомого фахового наукового «Українського журналу дерматології, венерології, косметології».

Василь Євтихійович — лікар високої кваліфікації. За значний внесок у практичну діяльність 1995 року Указом Президента йому присвоєно почесне звання заслуженого лікаря України. Він є знаним лікарем на Прикарпатті. Професіоналізм, чуйність, людяність, висока відповідальність — ось риси, що слугують його авторитету і повазі серед колег та населення краю. Протягом 19 років В.Є. Ткач очолював обласне науково-практичне товариство дерматовенерологів, є по-

чесним членом президії УАЛДВК. Виховав плеяду дерматологів, які працюють в Україні, близькому й далекому зарубіжжі.

В.Є. Ткач активно бере участь у громадському житті університету, міста та області. З перших днів відновлення «Просвіти» є активним її пропагандистом, членом громадської організації «Рух», координаційної ради обласного осередку Конгресу української інтелігенції, Українського лікарського товариства, заступником голови комісії обласного осередку наукового товариства імені Тараса Шевченка. В.Є. Ткач — один із безпосередніх організаторів і активних учасників відомої далеко за межами Прикарпаття самодіяльної чоловічої хорової капели «Сурма». Пропаганда української народної класичної та повстанської пісні є девізом капели. Народна капела «Сурма» — переможець і дипломант багатьох міжнародних і національних конкурсів та фестивалів.

Разом із дружиною виховав двох талановитих дітей, які після закінчення медичного університету успішно працюють у фармбізнесі (Англія, Україна).

У свої 80 років Василь Євтихійович Ткач при доброму здоров'ї, сповнений творчої енергії та задумів.

Щиро вітаємо Василя Євтихійовича з його славним ювілеєм, зичимо міцного здоров'я, творчого довголіття.

Президія Української асоціації лікарів-дерматовенерологів і косметологів

Редакція «Українського журналу дерматології, венерології, косметології»

Учні